

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Exemplar Diffinitivae Sententiae Translatae De Gestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

mini Symphosii, & domini Dictinii, & sanctæ memoriæ Comasii tunc presbyteri. Comasius presbyter dixit: Non timeo frequenter dicere, quod semel dixissem, ut gaudeam. Sequor auctoritatem episcopi mei Symphosii; sequor sapientiam senis. Sentio quod dixi; si iubetis, ex chartula relegam. Omnes id sequantur, qui voluerint vestro hærere consortio. Et Comasius presbyter ex chartula legit: Cum catholicam & Nicænam fidem sequamur omnes, & scriptura recitata sit, quam Donatus presbyter, ut legitur, ingessit, ubi Priscillianus innascibilem esse filium dixit, constat hoc contra Nicænam fidem esse dictum: atque ideo Priscillianum huius dicti auctorem, cum ipse dicti peruersitate, & quos male condidit libros, cum ipso auctore condemno. Symphosius episcopus dixit: Si quos male condidit libros, cum ipso auctore condemno. Dictinius episcopus dixit: Sequor sententiam domini mei & patris mei, & genitoris & doctoris mei, Symphosii: Quæcumque locutus est, loquor. Nam scriptum legitur: Si quis vobis aliter euangelizauerit præterquam ^{1. Theff. 6.} quod euangelizatum est vobis, anathema sit: & idcirco omnia quæ Priscillianus aut male docuit, aut male scripsit, cum ipso auctore condemno.

EXEMPLAR DIFFINITIVÆ SENTENTIÆ
TRANSLATÆ DE GESTIS.

DIE qua supra, episcopi dixerunt: Legatur scriptura sententiæ. Et legit: Etsi diu deliberâtibus verum, post Cæsaraugustanum Concilium, in quo sententia in certos quosque dicta fuerat, sola tamen vna die, præfente Symphosio, qui postmodum declinando sententiam, præfens audire contempserat, arduum nobis esset audire iam dictos, literis tamen sanctæ memoriæ Ambrosii, quas post illud Concilium ad nos miserat; ut si condemnassent quæ perperam egerant, & implessent conditiones quas præscriptas literæ continebant, reuerterentur ad pacem (adde quæ sanctæ memoriæ Siricius papa suafisset) magnam nos constat præstitisse patientiam: & si prius indictum in Toletana vrbe Concilium declinarant, ad quod illos euocaueramus, & audissemus, cur non implessent conditiones, quas sibi ipsi, sancto Ambrosio præfente & audiente,

Concil. Tom. 3.

Dddd ij

posuissent, patuit respondisse Symphosium, se a recitatione eorum quæ dicebant martyres, recessisse, ac dehinc deceptum tentumque, per plurimos secus aliqua gessisse reperimus, nullis libris apocryphis, aut nouis scientiis, quas Priscillianus composuerat, inuolutum: Dictinium epistolis aliquantis pene lapsum, quas omnes sua professione condemnans, correctionem petens, veniam postularet. Quem constat, vt Symphosius fecit, quæcumque contra fidem catholicam Priscillianus scripserat, cum ipso auctore damnasse. Ceterum extortum sibi de multitudine plebis probaret Symphosium, vt ordinaret Dictinium episcopum, quæ sanctus Ambrosius decreuisset, bonæ pacis locum tenere presbyterii, non accipere honoris augmentum. Confitentur etiam illud, quod alios per diuersas ecclesias ordinassent, quibus deerant sacerdotes; habentes hanc fiduciam, quod cum illis propemodum totius Gallicia sentiret plebium multitudo. Ex quibus ordinatus est Paternus Bracarensis ecclesie episcopus. In hanc vocem confessionis primus erupit, & sectam Priscilliani se scisse, sed factum episcopum liberatum se ab ea, lectione librorum sancti Ambrosii, esse, iuraret.

Paternus
Bracarensis.

Isonius epi-
scopus.

Item Isonius nuper baptizatum se a Symphosio, & episcopum factum, hoc se tenere, quod in presenti Concilio Symphosius professus est, respondit.

Vegetinus.

Vegetinus vero olim ante Casaraugustanum Concilium episcopus factus, similiter libros Priscilliani cum auctore damnauerat; vt de ceteris acta testantur. De quibus qui consuluntur episcopi, iudicabunt.

Herenas.

Herenas clericos suos sequi maluerat; qui sponte, nec interrogati, Priscillianum catholicum, sanctumque martyrem clamassent; atque ipse vsque ad finem, catholicum hunc esse dixisset, persecutionem ab episcopis passum. Quo dicto omnes sanctos, iam plurimos quiescentes, aliquos in hac luce durantes, suo iudicio deduxerit in reatum. Hunc cum his omnibus, tam suis clericis, quam diuersis episcopis, hoc est, Donato, Acurio, Emilio, qui ab eorum professione recedentes, maluissent sequi confortium perditorum, decernimus ab sacerdotio submouendum, quem constaret etiam de reliquis verbis suis conuictum per tres episcopos, multos quoque presbyteros, siue

ANNO
CHRISTI
400.

diaconos, cum periurio esse mentitum. Vegetinum autem, in quem nulla specialiter dicta fuerat ante sententia, data professione, quam Synodus accepit, statuimus communioni nostrae esse reddendum. Paternum, licet pro catholica fidei veritate, & publicatae haerese errore, libenter amplexi, ecclesiam, in qua episcopus fuerat constitutus, tenere permisimus; recepturi etiam in nostram communionem cum sedes apostolica rescripserit. Reliqui, qui ex prouincia Gallæcia ad Concilium conuenerant, & in Symphosii semper communionem durauerant, accepta forma a Concilio missa, si subscripserint, etiam ipsi in caelestis pacis contemplatione consistant; expectantes pari exemplo, quid papa qui nunc est, quid sanctus Simplicianus Mediolanensis episcopus, reliquique ecclesiarum rescribant sacerdotes. Si autem subscriptionem formae quam misimus, non dederint, ecclesias quas detinent, non retineant; neque his communicent qui reuersi de Synodo, datis professionibus ad suas ecclesias reuerterunt. Sane Vegetinum solum cum Paterno communicare decreuimus. Symphosius autem senex religiosus, qui quod egerit supra scripsimus, in ecclesia sua consistat, circumspiciat circa eos quos ei reddemus, futurus, inde expectabit communionem, unde prius spem futurae pacis acceperat. Quod obseruandum etiam Dictinio & Anterio esse decreuimus. Constituimus autem, priusquam illis per papam, vel per sanctum Simplicianum communitio reddatur, non episcopos, non presbyteros, non diaconos ab illis ordinandos; ut sciamus si vel nunc sciant, sub conditione remissi, tandem synodicae sententiae praestare reuerentiam. Meminerint autem fratres & coepiscopi nostri enixe excubandum, ne quis communionem depulsus, collectiones faciat per mulierum domos, & apocrypha quae damnata sunt, legant; ne communicantes his, pari societate teneantur. Quoniam quicumque has susceperint, certum est, eos etiam grauiori sententia retinendos esse. Fratri autem nostro Ortygio ecclesias, de quibus pulsus fuerat, pronuntiamus esse reddendas.

Epistola Innocentii ad Synodum Toletanam scripta, quam hic Gasias subiungit, infra inter epistolas eiusdem Innocentii vigesima tertia extat. Vide quae ibi notabimus.